

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

Μετά τον πόλεμο στο Άκτιο ο Κάσσιος από την Πάρμα, ο οποίος ήταν στο στρατό του Μάρκου Αντωνίου (είχε υπηρετήσει στον στρατό του Μάρκου Αντωνίου), κατέφυγε στην Αθήνα. Εκεί πριν καλά καλά/μόλις είχε παραδώσει το ταραγμένο πνεύμα (την ταραγμένη του ψυχή) του στον ύπνο, όταν εμφανίστηκε ξαφνικά σε αυτόν φρικτή μορφή. Νόμιζε πως ερχόταν σε αυτόν (προς το μέρος του ένας) άνθρωπος πελώριου μεγέθους και με βρώμικο πρόσωπο (με πελώριο ανάστημα και βρώμικη όψη), όμοιος με εικόνα (είδωλο/μορφή) νεκρού. Αυτόν μόλις κοίταξε (Μόλις τον είδε) ο Κάσσιος, τον έπιασε φόβος και το όνομά του θέλησε να πληροφορηθεί. Εκείνος απάντησε ότι ήταν ο Πλούτωνας. Τότε τρόμος συντάραξε τον Κάσσιο και τον ξύπνησε / σήκωσε από τον ύπνο. Ο Κάσσιος φώναξε τους υπηρέτες (τους δούλους του) και τους ρώτησε για (αυτόν) τον άνθρωπο. Εκείνοι δεν είχαν δει κανένα. Ο Κάσσιος για δεύτερη φορά παραδόθηκε στον ύπνο (ξανακοιμήθηκε) και ονειρεύτηκε το ίδιο θέαμα (την ίδια μορφή).

B. 2.

a-II, b-I, c-II, d-III, e-III

B. 6. α)

Athēnas:	Είναι απρόθετη αιτιατική που δηλώνει κίνηση σε τόπο στο ρήμα <i>confugit</i>
hominem:	Είναι υποκείμενο στο απαρέμφατο <i>venire</i> , ετεροπροσωπία
facie:	είναι αφαιρετική της ιδιότητας στο <i>hominem</i>
de homine:	Είναι εμπρόθετος προσδιορισμός της αναφοράς στο ρήμα <i>interrogavit</i>
iterum:	είναι επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στο ρήμα <i>dedit</i>

β) Δευτερεύουσα επιρρηματική χρονική πρόταση. Εισάγεται με τον χρονικό σύνδεσμο *simul*, επειδή δηλώνει το προτερόχρονο. Εκφέρεται με οριστική παρακειμένου (*aspexit*), επειδή

αναφέρεται στο παρελθόν. Λειτουργεί ως επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στο περιεχόμενο των δύο κύριων προτάσεων που ακολουθούν.

Η αναφορική αντωνυμία *çuym* ισοδυναμεί με τη δεικτική *çum* γιατί βρίσκεται στην αρχή της περιόδου (έχει γίνει πρόταξη του αντικειμένου).